

ABSTRAK

Diajar online di sakola dasar area jauh nalika pandemi covid-19 tétéla ngagaduhan sababaraha halangan dina ngalaksanakeunana, sapertos halangan jaringan anu teu stabil, satuluyna seueur murid anu teu gaduh telepon seluler nyalira, seueur guru anu henteu ngartos panggunaan téknologi, malah seueur kolot murid ogé henteu ngartos panggunaan téknologi. Tujuan tina panalungtikan ieu nyaéta pikeun milarian halangan dina kagiatan diajar di sakola dasar area jauh nalika pandemi covid-19. Pikeun milarian panggunaan média diajar whatsapp di sakola dasar nalika pandemi covid-19 sareng pikeun milarian panggunaan média diajar whatsapp di sakola dasar area jauh nalika pandemi covid-19. Méthode panalungtikan anu digunakeun dina ieu panalungtikan nyaéta metode ulikan pustaka kalayan pendekatan kualitatif. Sumber data anu digunakeun mangrupikeun sumber data sekundér tina sababaraha jinis literatur sapertos buku sareng jurnal. Téhnik ngumpulkeun data dilaksanakeun ngaliwatan tilu prosés, nyaéta ngédit, ngatur, sareng mendakan. Analisis data dina pangajaran ieu ngagunakeun téknik analisis data induktif sareng komparatif. Hasil tina panalungtikan ieu nunjukkeun yén ngan aya paningkatan 15% tina panggunaan média diajar whatsapp di sakola dasar area jauh nalika pandemi covid-19 sareng 85% nyatakeun yén henteu aya kanaékan tina panggunaan média diajar whatsapp di sakola dasar area jauh nalika pandemi covid-19. Ieu disababkeun ku seueur halangan anu kapendak, hasilna kagiatan diajar online henteu ngajalankeun optimal.

Dumasar kana hasil analisis, tiasa dicindekkeun yén ku seueur halangan anu kapendak, panggunaan média diajar whatsapp di sakola dasar area jauh nalika pandemi covid-19 henteu hasil sacara épéktip. Ku kaayaan sapertos kitu, pamaréntah tiasa langkung ngagampilkeun fasilitas diajar pikeun sakola dasar anu aya di area jauh.

Kecap Pamageh: Whatsapp, Area Jauh, Covid-19.